

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

er saa fattige, at vi ikke har Raad til Indkøb i Udlandet. Kendsgærningerne, som det altid er klogt og rigtigt at have for Øje, viser, at det har været forbundet med de allerstørste Vanskeligheder for vore Banker at skaffe den Valuta, der har været fornøden, til de Benzinindkøb, der i den sidste Tid er foretaget. Jeg tror, at ogsaa det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen vil gøre Ret i nøgternt at konstatere disse Kendsgærninger.

Hvis det ærede Medlem havde gjort dette, vilde han sikkert ikke have søgt at fremstille Sagen, som om jeg af en eller anden forunderlig Grund — jeg tror det ærede Medlem mente, det var af Stædighed — skulde modsætte mig, at der indførtes Benzin.

Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen sagde forskellige Bemærkninger — jeg opfattede dem som Spøgefuldheder — om min Profession som Smed. Nu er Forholdet det, at jeg er stolt af at tilhøre Smedefaget, og jeg har intet imod, at det fremhæves, at jeg tilhører dette Fag, selv om det sker med fromme Ønsker om, at Smeden maa faa det hedt. Jeg skal imidlertid ikke forsøge at gaa i det ærede Medlems sikkert udmærkede Skole eller sige nogle Morsomheder om det ærede Medlems Profession; men jeg kan sige det ærede Medlem, at jeg netop som Smed har lært, at det intet fører til at ville smede, saa længe Jernet endnu er koldt, eller at ville gennemføre Benzinordninger, før der er nogen som helst Sikkerhed for, at vi har Raad dertil.

Det ærede Medlem fandt det mærkeligt, at jeg for tre-fire Uger siden ikke havde turdet love en Deputation af Autoreparatører omgaaende at gennemføre en Slags Benzinrationering. Tror det ærede Medlem ikke, det vilde have været mig en Glæde, om jeg kunde have givet mine gamle Fagfæller Løfter i saa Henseende? Det har imidlertid altid været min Skik — det er maaske ogsaa Udslag af Smedesindet — ikke at love hverken gamle Fagfæller eller andre mere, end jeg har Sikkerhed for at kunne holde. Forholdet, da den nævnte Samtale fandt Sted, var det, at ingen ansvarlig kunde udtale sig om, hvorvidt det vilde være økonomisk muligt for os at sikre de Benzintilførsler, der maa til, hvis en almindelig Benzinrationering skal hvile paa et forsvarligt Grundlag.

Vi maa naturligvis alle haabe, at vor økonomiske Stilling bliver en saadan, at vi ogsaa fremtidig kan skaffe den fornødne Benzin. I Dag er dette Hovedspørgsmaalet,

idet Tilførselsforholdene heldigvis indtil nu har ligget saaledes, at der — bortset fra de 3 Ladninger, der i Begyndelsen af September Maaned stoppedes og aldrig kom her til Landet — ikke har været Vanskeligheder med at faa Benzinen hertil eller med Afsluttelse af de fornødne Kontrakter.

Vi ligger i Dag med et Lager paa ca. 80 Mill. l Benzin, og det er under mange Vanskeligheder lykkedes at sikre saa store Valutamængder, at vi pr. 1. December, forudsat at alt gaar, som det skal, tør regne med at kunne disponere over ca. 100 Mill. l Benzin eller Benzin til omkring 4 Maaneders rationeret Forbrug. Da det imidlertid ikke vil være forsvarligt at disponere frit over hele dette Lager — som jeg tidligere har nævnt maa en Reserve holdes til Hær og Flaade, Ambulancekørsel, Industri- og Landbrugsproduktion, for blot at nævne nogle Eksempler —, bør man næppe regne med at have mere Benzin til fri Raadighed end til ca. 2½ Maanedes Forbrug den 1. December, da den nye Benzinordning træder i Kraft.

Naturligvis vil der ogsaa fremtidig blive gjort alt, hvad gøres kan for at sikre Tilførslerne, og som Forholdet ligger i Dag, er det fundet forsvarligt at tilrettelægge en almindelig Benzinrationering paa en 3 Maaneders Periode. Jeg haaber og tror, at Perioden kan gennemføres med de beregnede Benzinkvanta, men jeg understreger, at Udviklingen *kan* komme til at ligge saaledes, at det vil blive nødvendigt paa ny at skærpe. Ordningen er da ogsaa tilrettelagt saaledes, at man f. Eks. kan inddrage den private Automobilkørsel, hvis vi ikke faar Raad til at opretholde denne.

Med Hensyn til de nye Regler, der som nævnt vil blive gældende fra 1. December, vil jeg gerne benytte Lejligheden til at oplyse, at disse Regler hviler paa en enstemmig Indstilling fra Benzinnævnet, hvis Medlemskreds bestaar af Repræsentanter for Handelen, Industrien, Vognmændene, Automobilklubberne — herunder ogsaa Fragtmandsinteresserne — Chaufførerne og Politiet, altsaa en fyldig Repræsentation for de mange forskelligartede Interesser, der melder sig, naar Talen er om Benzinen.

Gennem det nye System tilsigtes det at holde Benzinforbruget nede paa 65—70 pCt. af det normale. En Del af Forbruget er imidlertid i Virkeligheden ikke rationeret, selv om der fremtidig vil kræves Benzin-kort ved saa godt som alt Indkøb af Benzin. Saaledes er der ikke foretaget Begrænsninger i Landbrugets Benzinforbrug til faste Motorer og Traktorer, i Forbruget inden for